

RAAD VOOR HET VERBRUIK

ADVIES

Over bepaalde artikelen van een ontwerp van wet houdende invoeging van een Boek VI.
“Marktpraktijken en bescherming van de consument” in het Wetboek van Economisch Recht en
houdende invoeging van de definities eigen aan Boek VI en van de straffen voor de inbreuken op Boek
VI, in de Boeken I en XVI van het Wetboek van Economisch Recht

Brussel, 27 september 2012

SAMENVATTING

De Minister van Economie en Consumentenzaken verzocht de Raad om zijn advies over bepaalde artikelen van een ontwerp van wet houdende invoeging van een Boek VI. "Marktpraktijken en bescherming van de consument" in het Wetboek van Economisch Recht en houdende invoeging van de definities eigen aan Boek VI en van de straffen voor de inbreuken op Boek VI, in de Boeken I en XVI van het Wetboek van Economisch Recht. Dit ontwerp is het gevolg van de omzetting van de richtlijn 2011/83 betreffende consumentenrechten.

Deze richtlijn streeft naar een doelgerichte volledige harmonisatie en laat derhalve weinig bewegingsruimte voor de regelgever bij het omzetten van de richtlijn. Niettemin worden enkele belangrijke mogelijkheden gelaten voor de lidstaten om af te wijken van de richtlijn. De **Raad** heeft vastgesteld dat het wetsontwerp in het algemeen een getrouwe omzetting betreft van de richtlijn. Binnen de **Raad** kon echter geen consensus bereikt worden over de manier waarop de mogelijkheden tot afwijking ingevuld werden in het wetsontwerp.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties wijzen er op dat van deze mogelijkheden geen gebruik mag worden gemaakt om verworven rechten uit te hollen, en om afbreuk te doen aan de hoge graad van consumentenbescherming in het Belgisch recht. **Zij** zijn dan ook verheugd dat de auteurs van het ontwerp er bijna altijd voor gekozen hebben dit niet te doen door de verworven rechten te handhaven. Niettemin blijven er een aantal punten die vatbaar zijn voor verbetering. **Zij** vragen nadrukkelijk dat overeenkomsten gesloten op salons, beurzen en tentoonstellingen recht zouden blijven geven op een herroepingstermijn. Daartoe is een duidelijke afbakening van de definitie noodzakelijk.

Ook vragen **zij** dat de bepaling omtrent de kosten voor het gebruik van een bepaald betaalmiddel zonder overgangstermijn van toepassing wordt, zodat consumenten niet langer teveel moeten betalen voor het gebruik van een betaalmiddel. Ook wordt de lidstaten de mogelijkheid gelaten taalvoorschriften te handhaven opdat informatie voor consumenten makkelijk te begrijpen zou zijn. **De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties** vragen dan ook dit te voorzien. Tenslotte vragen **zij** dat de verworven termijn van zeven dagen waarbinnen van de consument geen voorschot of betaling kan worden gevraagd voor buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten gehandhaafd blijft en dat de bescherming voor bepaalde buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten gehandhaafd blijft.

De vertegenwoordigers van de productie, distributie en middenstand benadrukken dat de omzetting van de richtlijn niet louter gefixeerd mag zijn op het behoud van de nationale situatie en de WMPC. De mogelijkheden die aan de lidstaten worden gelaten om af te wijken van de richtlijn dienen benut te worden met het oog op verbetering en administratieve vereenvoudiging voor de Europese consument en handelaar. **Zij** zijn van oordeel dat het wetsontwerp op meerdere punten verbeterd kan worden. Zo dringen **zij** ten eerste aan op de afschaffing van het disproportioneel en ongerechtvaardigd verbod voor de onderneming gevestigd in België om betaling te vragen aan de consument binnen een periode van zeven dagen na sluiting van buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten. Het behoud

van dit verbod druist in tegen de doelstelling van de richtlijn om de consumentenrechten te harmoniseren in de EU.

Voorts bevelen **de vertegenwoordigers van de productie, distributie en middenstand** ook aan om de informatievoorschriften te schrappen voor dagelijkse transacties die onmiddellijk na de sluiting worden verricht; om de verkoop van alle goederen en diensten van minder dan 50 euro uit te sluiten van het toepassingsgebied van de wet; en om de formele informatievereisten weg te laten voor herstellingswerken tot 200 euro die op verzoek van de consument worden uitgevoerd. Volgens **deze vertegenwoordigers** is zowel de consument als de onderneming gebaat bij een snelle totstandkoming van deze eenvoudige overeenkomsten van geringe waarde en bevelen **zij** aan dat de Belgische wetgeving gebruik maakt van deze mogelijkheden aangereikt door de richtlijn. Tenslotte benadrukken Deze **vertegenwoordigers** dat de richtlijn toelaat dat de werkelijke kost voor het gebruik van betaalmiddelen mag aangerekend worden aan de consument, zonder dat het bedrag van deze kost begrensd of toegelicht dient te worden.

De Raad voor het Verbruik, die op 16 juli 2012 door de Minister van Economie en Consumenten, verzocht werd een advies uit te brengen over een wetsontwerp ter omzetting van de richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, is op 27 september 2012 in plenaire vergadering bijeengekomen onder het voorzitterschap van de heer Robert Geurts, en heeft huidig advies goedgekeurd.

De Raad voor het Verbruik heeft de Voorzitter verzocht het huidig advies over te maken aan de Minister van Economie en Consumenten en aan de Minister van Middenstand.

ADVIES

De Raad voor het Verbruik,

Gelet op de brief van 16 juli 2012 van de Minister van Economie en Consumenten waarin hij de Raad voor het Verbruik om een advies verzoeken over het hogergenoemde wetsontwerp;

Gelet op de wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming;

Gelet op de richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten tot wijziging van richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 85/577/EEG en van richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad;

Gelet op het ontwerp van Wetboek van Economisch Recht;

Gelet op het hogergenoemde wetsontwerp;

Gelet op de werkzaamheden van de Commissie "Handelspraktijken" voorgezeten door de heer De Bie (Test-Aankoop) tijdens haar vergaderingen van 21 augustus 2012, 11 en 20 september 2012;

Gelet op de deelname aan de werkzaamheden van de volgende leden van de Raad: Mevrouw Maus (UCM) en de heren Verhamme (VBO) en Walschot (Agoria);

Gelet op de deelname aan de werkzaamheden van de volgende deskundigen: de dames Andrieux (FOD Economie), Block (Comeos), Evrard (Test-Aankoop), Dammekens (VBO), Depauw (FOD Economie), Kowalsky (Test-Aankoop) en Tomson (FOD Economie) en de heren De Koning (OIVO), Cloots (Unizo), de Halleux (Test-Aankoop) en Storme (ABVV);

Gelet op de uitwerking van het ontwerpadvies door de heren De Koning (OIVO) en Verhamme (VBO);

BRENGT HET VOLGENDE ADVIES UIT:

I. Inleiding

In een brief van 16 juli 2012 verzocht de Minister voor Economie en Consumentenzaken de Raad voor het Verbruik om een advies over de omzetting van de Richtlijn 2011/83 betreffende consumentenrechten. Deze nieuwe richtlijn wordt naar Belgisch recht omgezet in het Wetboek van Economisch Recht, meer bepaald in het Boek I "Definities", Boek VI. "Marktpraktijken en bescherming van de consument" en Boek XVI "De misdrijven, de straffen en enkele bijzondere bevoegdheden" van het Wetboek van Economisch Recht

De adviesaanvraag van de Minister beperkt zich enkel tot de bepalingen in Boeken I en VI die strekken tot de omzetting van de nieuwe richtlijn consumentenrechten. Het advies van de Raad wordt gevraagd vóór 1 oktober 2012.

II. Algemene opmerkingen

- Draagwijdte van het advies

De Raad schikt zich naar de aanvraag, en beperkt zich in zijn advies tot de bepalingen die strekken tot de omzetting van de nieuwe richtlijn betreffende consumentenrechten, namelijk onderstaande artikelen van het wetsontwerp houdende invoeging van een Boek VI. "Marktpraktijken en bescherming van de consument:

- Art. I. 1, § 1, 3°
- Art. I, 8, 15°; 30° tot 37°
- Art. VI.2
- Art. VI. 41 tot 44
- Art. VI. 45 tot 53
- Art. VI. 64 tot VI. 73 en art. VI. 38 + VI. 104, 6° en VI. 38

De Raad stelt evenwel vast dat het voorliggend wetsontwerp een veel ruimer toepassingsgebied bevat op vlak van marktpraktijken en consumentenbescherming. Boek VI van het economisch wetboek zal immers de huidige Wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming volledig vervangen. **De Raad** behoudt zich dan ook het recht voor om zich in een navolgend advies uit te spreken over bepalingen die thans buiten de draagwijdte van de adviesaanvraag vallen.

De Raad stelt zo onder andere vast dat geen advies wordt gevraagd over de definitie van handelaar. Op deze manier blijft de discussie omtrent de toepasselijkheid van de wet betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming op de vrije beroepen onbeslecht.

De Raad betreurt vervolgens dat haar advies wordt gevraagd over bepaalde artikelen uit Boek I zonder dat zij over de volledige tekst van het boek beschikt.

Tenslotte dringt **de Raad** aan om bij de totstandkoming van een advies steeds over voldoende tijd te beschikken, rekening houdend met de omvang, en de complexiteit van de adviesaanvraag, wat thans niet het geval was.

- Doelstelling van het advies

De Raad is nagegaan of de vermelde artikelen uit de adviesaanvraag een getrouwe omzetting betekenen van de nieuwe richtlijn consumentenrechten. Deze richtlijn is gebaseerd op een doelgerichte volledige harmonisatie (*targeted full harmonisation*). Dit harmonisatieniveau impliceert dat de richtlijn slechts enkele, weliswaar belangrijke, onderdelen met betrekking tot consumentenbescherming viseert, en waar de lidstaten voor een goede werking van de interne markt niet mogen van afwijken. Dit strakke principe geldt onder meer voor de consumenteninformatie en voor het herroepingsrecht van bij op afstand en buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten, alsook voor bepaalde aspecten van consumentenkoop, zoals ondermeer levering en risico-overdracht. Deze bepalingen dienen strikt overgenomen te worden in Boek VI.

Tegelijk geeft de richtlijn zelf aan op welke punten de lidstaten de mogelijkheid hebben om af te wijken van de richtlijn. Deze mogelijkheid is voorzien voor het vastleggen van een lager drempelbedrag dan vijftig euro om de richtlijn niet toe te passen op buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten¹; voor het opleggen van aanvullende precontractuele informatieverplichtingen bij algemene b2c-overeenkomsten²; voor het invoeren van taalvereisten bij contractuele informatieverplichtingen³ bij buiten verkooppunten of op afstand gesloten overeenkomsten; voor formele vereisten voor buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten voor een bedrag niet meer dan tweehonderd euro⁴; voor formele vereisten bij overeenkomsten op afstand per telefoon⁵; en voor de mogelijkheid tot inning van de betaling tijdens de herroepingstermijn⁶. **De Raad** heeft onderzocht op welke manier gebruik gemaakt werd van deze opties in het wetsontwerp, en formuleert hierbij de nodige bedenkingen en commentaren bij de artikelsgewijze analyse.

- Afwegingen bij de omzetting van de richtlijn

De Raad stelt vast dat het wetsontwerp steeds terugvalt op de bestaande WMPC (Wet betreffende de Marktpraktijken en Consumentenbescherming ⁷), voor wat de opties betreft om af te wijken van de richtlijn. De afstemming met de WMPC vormt de rode draad doorheen deze omzetting.

De vertegenwoordigers van de productie, distributie en middenstand benadrukken dat de afweging van de opties ook een reflectie moet inhouden over de opportuniteit en over de mogelijkheden tot verbetering die de richtlijn biedt. Hierbij dient uiteraard een hoog niveau van

---

¹ Art. 3.4 Richtlijn.

² Art.5.4 Richtlijn.

³ Art.6.7 Richtlijn.

⁴ Art.7.4 Richtlijn.

⁵ Art.8.6 Richtlijn.

⁶ Art.9.3 Richtlijn.

⁷ Wet van 6 april 2010 betreffende de marktpraktijken en consumentenbescherming (BS 12.04.2010)

consumentenbescherming verzekerd te worden. De omzetting van de richtlijn mag niet louter gefixeerd zijn op het behoud van de nationale situatie en de WMPC, maar moet ook stilstaan bij de situatie van de Europese consument en handelaar. De afwegingen bij de omzetting van de richtlijn mogen in geen geval enkel focussen op een nationale status quo, en vervolgens elke wijziging aan de nationale wetgeving als een stap achterwaarts te beschouwen.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties zijn tevreden met de omzetting van de richtlijn in het WER (Wetboek van Economisch Recht). **Zij** hebben reeds van bij de aanvangswerken van de richtlijn gesteld dat harmonisatie niet mocht inhouden dat afbreuk zou worden gedaan aan verworven Belgische rechten en zijn dan ook verheugd dat het hoge niveau van consumentenbescherming in België gehandhaafd blijft.

De vertegenwoordigers van de productie, distributie en middenstand merken op dat de richtlijn ook van toepassing is op overeenkomsten voor de levering van water, gas of elektriciteit. Zij benadrukken dat bij de omzetting rekening dient gehouden te worden met de bestaande specificiteit van dergelijke contracten. De inhoud van deze contracten is immers vastgelegd in allerlei technische reglementen die meestal vastgesteld zijn door de gewestelijke regeringen of regulatoren. Deze sectoriële voorschriften dienen voorrang te blijven hebben op de bepalingen die voortvloeien uit de omzetting van de richtlijn.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties zijn daarentegen van mening dat sectoriële voorschriften er niet aan mogen in de weg staan dat de consument kan genieten van de bescherming die hem geboden wordt door deze wet. Zodoende moet deze bescherming ook gehandhaafd blijven op overeenkomsten voor de levering van gas, water en elektriciteit.

- Het Wetboek Economisch Recht (WER)

De Raad staat in het algemeen positief tegenover het idee om de economische wetgeving in één wetboek te bundelen, voor zover dit ook een meerwaarde brengt op het vlak van samenhang en coherentie van de versnipperde regelgeving. Daarnaast zijn ze vragende partij voor een transparant totstandkomingsproces van het toekomstige WER. De consultatie van de belanghebbenden, die uiteindelijk de wetswijzigingen in de praktijk zullen moeten implementeren, is in die zin erg belangrijk. Het is dan ook positief dat de Raad voor het Verbruik geconsulteerd wordt over bepaalde artikelen van de Boeken I, VI en XVI.

Tenslotte vraagt **de Raad** zich af of de gebruikte techniek van de “aanbouwwet” efficiënt zal zijn. Vooral voor de horizontale boeken, zoals deze met de definities, de strafsancities, de procedures,... betekent dit immers dat sommige boekdelen eerder in werking zullen treden dan andere.

III. Artikelsgewijze analyse

1. Boek I Wetboek Economisch Recht: Definities

a. Art. 1. 1er, §1, 3° Definitie 'consument' (art. 2.1 Richtlijn)

De definitie 'consument' wordt letterlijk overgenomen uit de richtlijn en brengt wijzigingen aan t.o.v. van de WMPC. **De Raad** stelt vast dat het om een getrouwe omzetting van de richtlijn gaat.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties wijzen er op dat gemengde overeenkomsten voortaan onder het toepassingsgebied van deze definitie vallen. Indien het handelsoogmerk beperkt is zal de persoon dus ook als consument worden beschouwd. De WMPC hanteerde de vereiste van een uitsluitend privé-gebruik.

b. Art. 1.8, 15° Definitie 'overeenkomst op afstand' (art. 2.7 Richtlijn)

De definitie 'overeenkomst op afstand' wordt letterlijk overgenomen uit de richtlijn en past de WMPC aan. **De Raad** stelt vast dat het om een getrouwe omzetting van de richtlijn gaat.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties wijzen op de duidelijkheid die gecreëerd wordt door de richtlijn. Voortaan zal *elk georganiseerd systeem* voor verkoop op afstand onder het toepassingsgebied vallen. Onder de WMPC heette dit nog een *door de onderneming georganiseerd systeem* te zijn.

c. Art. 1.8, 30° Definitie 'volgens specificaties van de consument vervaardigde goederen' (art. 2.4 Richtlijn)

De definitie van 'volgens specificaties van de consument vervaardigde goederen' wordt letterlijk overgenomen uit de richtlijn en past de WMPC aan. **De Raad** bevestigt dat het om een getrouwe omzetting van de richtlijn gaat.

d. Art. 1. 8, 31° Definitie 'buiten verkooppunten gesloten overeenkomst' (art. 2.8 Richtlijn)

De definitie van 'buiten verkooppunten gesloten overeenkomst' wordt letterlijk overgenomen uit de richtlijn en is nieuw ten opzichte van de WMPC. **De Raad** bevestigt dat het om een getrouwe omzetting van de richtlijn gaat.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties zijn verheugd dat deze verkopen gedefinieerd worden en niet langer beperkt blijven tot een opsomming van een drietal gevallen. Zo zullen voortaan ook consumenten die aangeklampt worden op straat van een verhoogde bescherming genieten. Het komt de rechtszekerheid ten goede dat de verkopen buiten overeenkomst voortaan een sluitende definitie kennen.

De vertegenwoordigers van de productie, distributie en middenstand merken op dat in de memorie van toelichting bij artikel 1.8, 31° de woorden *mogelijke psychologische druk* en *verrassingselement* worden gebruikt (zie ook pagina 27, artikel VI.67 herroepingstermijn). **De vertegenwoordigers van de productie, distributie en middenstand** zijn van oordeel dat het jammer en nutteloos is te stellen dat bij een verkoopsituatie buiten verkooppuimten “*de consument onder mogelijke psychologische druk kan staan of te maken kan krijgen met een verrassingselement, ongeacht of hij nu zelf om het bezoek van de onderneming gevraagd heeft of niet*”.

Deze zin brengt niets bij en doet afbreuk aan het imago van de hele sector van de directe verkoop. De regelgeving wordt nu uitgebreid tot aangevraagd bezoek waarbij er zeker geen mogelijke psychologische druk is. De termen “psychologische druk en / verrassingselement” zijn buitenmaats en overdreven. Daarom vragen **de vertegenwoordigers van de productie, distributie en middenstand** om deze woorden uit de betreffende passage van de memorie van toelichting te schrappen.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties zijn daarentegen van mening dat deze toelichting, dewelke trouwens letterlijk wordt overgenomen uit een overweging van de richtlijn, terecht aangeeft waarom in deze gevallen een herroepingstermijn noodzakelijk is. Zij zien hierin dan ook geen afbreuk aan het imago van de sector maar daarentegen een objectieve vaststelling die het rechtvaardigt waarom consumenten bij buiten verkooppuimten gesloten overeenkomsten van een extra bescherming moeten genieten.

Tenslotte wijzen **de vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties** er op dat de definitie van toepassing is ongeacht of de consument nu zelf om het bezoek van de onderneming heeft gevraagd⁸. Dit is een grote verandering, ten goede, ten opzichte van de WMPC (art. 59, 1°).

e. Art. 1, 8, 32° Definitie 'verkooppuimten' (art. 2.9 Richtlijn)

De definitie van 'verkooppuimten' wordt letterlijk overgenomen uit de richtlijn en vormt een nieuwigheid ten opzichte van de WMPC. **De Raad** stelt vast dat het om een getrouwe omzetting van de richtlijn gaat.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties wijzen erop dat deze definitie nadelig is voor de consument. Onder de regeling van de WMPC werden verkopen op salons, beurzen en tentoonstellingen beschouwd als buiten verkooppuimten gesloten overeenkomsten en genoten zij van een verhoogde bescherming. Dergelijke overeenkomsten worden echter veelal gesloten in verkooppuimten die voldoen aan het criterium van permanent of gewoonlijk zoals bepaald in het nieuwe WER en geven dus geen recht meer op een bedenkingstermijn. Het is onaanvaardbaar dat de consument niet beschermd zou zijn bij verkopen op salons, beurzen en tentoonstellingen, gelet op de mogelijke psychologische druk of het verrassingselement waar zij aan onderhevig zijn.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties pleiten dan ook voor een gedetailleerde Memorie van Toelichting waaruit duidelijk blijkt dat ook in deze gevallen de consument van een

---

⁸ Memorie van toelichting, p. 9 en overweging 20 van de richtlijn.

verhoogde bescherming kan genieten. Zoniet wordt afbreuk gedaan aan verworven en noodzakelijke consumentenbescherming. Zij pleiten voor een duidelijke afbakening van de begrippen 'permanente of gewoontelijke plaats van vestiging' en 'uitzonderlijk gebruikt voor zijn commerciële activiteiten'. Daarenboven vragen **deze vertegenwoordigers** om zowel de woorden 'onverplaatsbare' als 'verplaatsbare' te vervangen door 'permanente' en 'tijdelijke'.

f. Art. I. 8, 33° Definitie 'verkoopovereenkomst' (art. 2.5 Richtlijn)

De Nederlandse versie van dit artikel werd niet correct overgenomen uit de richtlijn. Er zou moeten staan: *"iedere overeenkomst waarbij de onderneming de eigendom overdraagt of zich ertoe verbindt deze over te dragen en de consument de prijs daarvan betaalt of zich ertoe verbindt de prijs daarvan te betalen, met inbegrip van elke overeenkomst die zowel goederen als diensten betreft."* Indien de Nederlandse tekst op deze manier wordt aangepast, kan **de Raad** bevestigen dat het om een getrouwe omzetting van de richtlijn gaat.

Bij de Franse versie heeft **de Raad** geen opmerkingen.

g. Art. I. 8, 34° Definitie 'dienstenovereenkomst' (art. 2.6 Richtlijn)

De definitie van 'dienstenovereenkomst' wordt letterlijk overgenomen uit de richtlijn. **De Raad** stelt vast dat het om een getrouwe omzetting van de richtlijn gaat.

h. Art. I. 8, 35° Definitie 'digitale inhoud' (art. 2.11 Richtlijn)

De definitie van 'digitale inhoud' wordt letterlijk overgenomen uit de richtlijn. **De Raad** stelt vast dat het om een getrouwe omzetting van de richtlijn gaat.

i. Art. I. 8, 36° Definitie 'openbare veiling' (art. 2.13 Richtlijn)

De definitie van 'openbare veiling' wordt letterlijk overgenomen uit de richtlijn. **De Raad** stelt vast dat het om een getrouwe omzetting van de richtlijn gaat.

j. Art. I. 8, 37° 'Definitie commerciële garantie' (art. 2.14 Richtlijn)

De definitie van 'commerciële garantie' wordt letterlijk overgenomen uit de richtlijn. **De Raad** stelt vast dat het om een getrouwe omzetting van de richtlijn gaat.

2. Boek VI Wetboek Economisch Recht: Marktpraktijken en consumentenbescherming

De Raad stelt vast dat het wetsontwerp niet dezelfde structuur en indeling overneemt in Boek VI zoals in de richtlijn consumentenrechten. De gemeenschappelijke bepalingen die gelden voor zowel overeenkomsten op afstand als voor buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten, worden in de richtlijn samengevoegd, daar waar zij in Boek VI afzonderlijk vermeld worden en bijgevolg telkens herhaald worden in de aparte hoofdstukken 2 “Overeenkomsten op afstand” en 3 “Buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten”.

De Raad veronderstelt dat dit onderscheid werd overgenomen uit de WMPC, maar gezien de ruime overlapping, dient toch afgewogen te worden om de gemeenschappelijke bepalingen voor de overeenkomsten op afstand en de buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten samen te voegen. Dit om de structuur van de richtlijn te hernemen, en om nodeloze en ruime herhalingen in Boek VI te vermijden.

2.1 Boek VI, Titel 3, Hoofdstuk I: Algemene Bepalingen

a. Art. VI. 2: Algemene verplichting tot informatie van de consument (art. 5 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat dit artikel de algemene norm voor precontractuele informatieverplichtingen van artikel 4 van de WMPC vervangt. Het herneemt de bepaling uit de richtlijn haast letterlijk. In tegenstelling tot de richtlijn, vermeldt dit artikel echter niet dat het om de informatieverplichting “voor andere dan overeenkomsten op afstand of buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten” gaat.

Het nieuwe artikel VI.2 voegt daarnaast, in vergelijking met de richtlijn, een extra punt 7 in dat in feite een herneming is van art 4 WMPC in fine: “[...] de verkoopsvoorwaarden, rekening houdend met de door de consument uitgedrukte behoefte aan informatie en rekening houdend met het door de consument meegedeelde of redelijkerwijze voorzienbare gebruik.” **De Raad** wijst erop dat deze toevoeging de indruk kan doen ontstaan dat enkel rekening moet gehouden worden met de behoeften van de consument en met het meegedeelde of voorzienbare gebruik bij de informatie over de verkoopsvoorwaarden, en niet bij alle overige elementen. Deze toevoeging strookt met de bepaling van artikel 5.4 van de richtlijn, dat stelt dat de lidstaten aanvullende verplichtingen inzake precontractuele informatie kunnen vaststellen of handhaven voor overeenkomsten andere dan overeenkomsten op afstand of buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten.

De vertegenwoordigers van de productie, distributie en middenstand wijzen erop dat de richtlijn in artikel 5.3 de mogelijkheid toekent aan de lidstaten om de informatievoorschriften niet toe te passen voor overeenkomsten die betrekking hebben op dagelijkse transacties die onmiddellijk na de sluiting van de overeenkomst worden verricht. Teneinde geen onnodige administratieve formaliteiten te creëren, bevelen zij aan om van deze optie gebruik te maken in het Belgisch recht.

b. Art. VI. 41 Default-opties (art. 22 Richtlijn)

Dit artikel wordt letterlijk overgenomen uit de richtlijn en bevestigt het verbod op standaardopties dat reeds voorzien was in de WMPC (artikel 44). **De Raad** stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties zijn van oordeel dat het nieuwe artikel ten slechte verandert. Onder de regeling van de wet marktpraktijken gaat het om overeenkomsten op het Internet bij het sluiten ervan. Onder de regeling van het Economisch Wetboek moet de uitdrukkelijke toestemming van de consument worden gevraagd voordat deze gebonden is en voor elke betaling boven de vergoeding die is overeengekomen voor de contractuele hoofdverbintenis van de onderneming. Echter de wet marktpraktijken verbiedt in zoveel woorden het gebruik van default-opties. Het nieuwe artikel VI.41 voorziet dat de consument het recht heeft op terugbetaling van bedragen waarvoor de onderneming niet uitdrukkelijk de toestemming heeft verkregen van deze consument. Dit is een duidelijke afzwakking van de huidige regeling. Het initiatief om terugbetaling te verkrijgen ligt bij de consument.

Om aan deze afzwakking tegemoet te komen vragen **de vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties** om een specifiek juridisch mechanisme dat ervoor zorgt dat dergelijke terugbetalingen ook effectief verplicht worden gemaakt en gemakkelijk afdwingbaar worden. Het kan niet zijn dat de tijd, de kost en de moeite die een consument moet steken in het afdwingen van zijn rechten niet opweegt tegen de meerprijs van de default-optie die hij tegen zijn wil heeft betaald. Een duidelijk verbod op standaard-opties blijft evenwel wenselijk.

c. Art. VI. 42 Vergoeding voor het gebruik van betaalmiddelen (art. 19 Richtlijn)

Dit artikel wordt letterlijk overgenomen uit de richtlijn en vormt een nieuwigheid ten opzichte van de WMPC. **De Raad** stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft.

Het verbod voor ondernemingen om voor het gebruik van een bepaald betaalmiddel vergoedingen aan te rekenen die de kosten van het gebruik ervan te boven gaan, is een vernieuwing die wordt toegejuicht door **de vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties**. Dit geldt zowel voor de verkoop van goederen als van diensten. Met name in de luchtvaartsector is een extra toeslag voor het online betalen met een kredietkaart meer regel dan uitzondering. Aan deze wanpraktijken wordt door de invoering van dit artikel een halt toegeeroepen.

Deze vertegenwoordigers vragen evenwel dat voor de invoering van deze bepaling geen overgangsmaatregelen zouden worden voorzien, zodat deze onmiddellijk toepasbaar kan worden gemaakt. Ook lijkt het hen opportuun dat de Koning de bevoegdheid krijgt om een berekeningswijze voor deze kosten te voorzien. Daarenboven zou aan de verschillende spelers een verplichting kunnen

worden opgelegd om de kosten die verbonden zijn aan de verschillende betaalmiddelen kenbaar te maken aan de publieke overheden.

De vertegenwoordigers van de productie, distributie en middenstand leiden uit de richtlijn af dat de werkelijke kost voor het gebruik van betaalmiddelen mag aangerekend worden aan de consument, zonder dat het bedrag van deze kost begrensd of toegelicht dient te worden. De gebruikskost voor betaalmiddelen maakt deel uit van de onderhandelingen tussen de onderneming en de leverancier van betaalmiddelen. **Zij** keuren de suggestie ten eerste af om in het nationale recht bijkomende verplichtingen toe te voegen die het principe van de contractsvrijheid tussen ondernemingen aantasten, of die de inning van deze werkelijke kost voor de onderneming kunnen bemoeilijken. In de hypothese dat deze uiterst complexe kostberekening systematisch en verplicht bekendgemaakt moet worden, leidt dit tot economische concurrentienadelen, waarvoor geen enkele wettelijke grond bestaat, ten opzichte van de ondernemingen in andere lidstaten die hier niet toe verplicht zijn.

d. Art. VI. 43 Levering (art. 18 Richtlijn)

Artikel VI.43 over de levering wordt letterlijk overgenomen uit de richtlijn. **De Raad** stelt vast dat het een getrouwe correcte omzetting van de richtlijn betreft.

e. Art. VI. 44 Risico-overgang (art. 20 Richtlijn)

Artikel VI.44 over de risico-overgang wordt letterlijk overgenomen uit de richtlijn. **De Raad** stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft.

2.2 Boek VI, Titel 3, Hoofdstuk 2: Overeenkomsten op afstand die geen betrekking hebben op financiële diensten

a. Art. VI. 45 Informatieverplichtingen (artn. 6.1, 6.3, 6.4, 6.5, 6.6, 6.9 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft. De zinsnede 'dan wel een daarmee overeenstemmend aanbod' uit de richtlijn werd evenwel weggelaten bij de omzetting naar het Wetboek Economisch Recht. **De Raad** neemt akte van de omstandigheid dat deze zinsnede niet werd overgenomen in de Belgische tekst omdat deze specifiek gericht is op het Duitse recht.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties betreuren evenwel dat in vergelijking met art. 45 WMPC het element 'de geldigheidsduur van het aanbod of van de prijs' is weggevallen.

b. Art. VI. 46 Wijze van ter beschikking stellen van informatie (art. 8 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat de Nederlandse tekst van de nieuwe bepaling een typefout bevat in §4. Er staat "*de duur van de overeenkomsten voor onbepaalde tijd*". Dit moet zijn "*de duur van de overeenkomst en, in geval van overeenkomsten voor onbepaalde tijd*". Indien dit gecorrigeerd wordt, kan **de Raad** bevestigen dat de bepalingen van artikel 8 van de richtlijn vrijwel letterlijk worden overgenomen. Het gaat dus om een correcte omzetting van de richtlijn.

Art. 6.7 van de Richtlijn schrijft voor dat de lidstaten in hun nationale wetgeving taalvoorschriften kunnen handhaven of invoeren met betrekking tot de contractuele informatie, teneinde te verzekeren dat deze informatie voor de consument gemakkelijk te begrijpen is. De Belgische regelgever heeft bij de omzetting van deze richtlijn in het Wetboek Economisch Recht nagelaten dit te doen. **De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties** dringen er dan ook op aan om aan de voorlaatste zin van art. 46 §1 zin een zinsnede toe te voegen: "en in de taal van de regio in dewelke de informatie door de onderneming wordt verstrekt."

De vertegenwoordigers van de productie, distributie en middenstand nemen akte van de omstandigheid dat bewust gekozen werd om geen taalvoorschriften op te leggen. Met het oog op de grensoverschrijdende handel dient de mogelijkheid om voor een andere taal dan het Nederlands, Frans of Duits, bijvoorbeeld het Engels te kiezen, open gehouden te worden.

c. Art. VI. 47 Herroepingsrecht (artn. 9.1 en 9.2 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat het een quasi letterlijke en getrouwe omzetting van de richtlijn betreft.

d. Art. VI. 48 Weglaten van informatie over het herroepingsrecht (art. 10 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat het een quasi letterlijke en getrouwe omzetting van de richtlijn betreft.

e. Art. VI. 49 Uitoefening van het herroepingsrecht (art. 11 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat de richtlijn correct werd omgezet, behalve in de Nederlandse tekst staat in art. VI. 49 §1, 2° 'dubbelzinnig' waar dit ontegensprekelijk 'ondubbelzinnig' moet zijn.

f. Art. VI. 50 Verplichtingen van de handelaar bij herroeping (art. 13 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft.

g. Art. VI. 51 Verplichtingen van de consument bij herroeping (art. 14 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft.

- h. Art. VI. 52 Gevolgen van herroeping en gevolgen van herroeping op aanvullende overeenkomsten (artn. 12 en 15 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft.

- i. Art. VI. 53 Uitzonderingen op het herroepingsrecht (art. 16 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft. Er is echter een typefout geslopen in punt 13° van de Nederlandse tekstversie. Deze dient als volgt te worden aangepast : “(...) *met de uitdrukkelijke voorafgaande toestemming van de consument en mits de consument heeft erkend dat hij (...)*”.

Bij de Franse versie heeft **de Raad** geen opmerkingen.

2.3 Boek VI, Titel 3, Hoofdstuk 3 Buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten

- a. Art. VI. 64 Informatievoorschriften (art. 6 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft. De zinsnede 'dan wel een daarmee overeenstemmend aanbod' uit de richtlijn werd evenwel weggelaten bij de omzetting naar het Wetboek Economisch Recht. **De Raad** neemt akte van de omstandigheid dat deze zinsnede niet werd overgenomen in de Belgische tekst omdat deze zinsnede specifiek gericht is op het Duitse recht.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties merken op dat het tweede deel van art. VI §1, 9° ‘...indien de goederen door hun aard niet per gewone post kunnen worden teruggezonden...’ geen betrekking heeft op buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten. Dit is het gevolg van een opmerking die reeds gemaakt werd onder punt 2, namelijk het opsplitsen van de informatievoorschriften voor verkopen op afstand en buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten onder het Wetboek Economisch Recht.

- b. Art. VI. 65 Formele vereisten voor buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten (art. 7 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties zijn tevreden met het pad dat de wetgever gevolgd heeft en aanhoudt met betrekking tot buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten waarbij de consument uitdrukkelijk om de diensten van de onderneming heeft verzocht met het oog op het verrichten van herstellings- of onderhoudswerken waarvoor de onderneming en de consument hun contractuele verplichtingen onmiddellijk nakomen en het door de consument te betalen bedrag niet meer dan € 200 bedraagt (art.7,4 van de richtlijn). De richtlijn voorziet voor deze specifieke gevallen in een mogelijkheid van verminderde bescherming. Zij voorziet echter ook de mogelijkheid voor de lidstaten om deze regeling niet toe te passen, wat België uiteindelijk gedaan heeft. **De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties** zien niet in waarom in deze situaties een verminderde informatieplicht op de onderneming zou moeten rusten en zien hierin een uitholling van de rechten van de consument. **Zij** zijn dan ook voorstander van het behoud van het standpunt dat de regering nu aanhoudt.

De vertegenwoordigers van de distributie, productie en middenstand wijzen erop dat artikel 7.4 van de richtlijn de lidstaten de mogelijkheid biedt om voor overeenkomsten over herstellings- of onderhoudswerken die op verzoek van de consument meteen uitgevoerd worden door de handelaar, en die niet meer dan 200 euro bedragen, partijen de mogelijkheid te geven om of te zien van de strikte formaliteiten. Volgens **deze vertegenwoordigers** is zowel de consument (vb. i.g.v. een elektriciteitspanne) als de onderneming gebaat bij een snelle en eenvoudige totstandkoming van een dergelijke overeenkomst, bevelen **zij** aan dat de Belgische wetgeving zou uitgebreid worden met deze mogelijkheid.

Tenslotte schrijft art. 6.7 van de richtlijn voor dat de lidstaten in hun nationale wetgeving taalvoorschriften kunnen handhaven of invoeren met betrekking tot de contractuele informatie, teneinde te verzekeren dat deze informatie voor de consument gemakkelijk te begrijpen is. De Belgische regelgever heeft bij de omzetting van deze richtlijn in het Wetboek Economisch Recht nagelaten dit te doen. **De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties** dringen er dan ook op aan om aan het einde van de laatste zin van artikel 65 §1 de zinsnede toe te voegen "... en in de taal van de regio waarin het contract is gesloten of in de taal die door de consument uitdrukkelijk werd aanvaard." **De vertegenwoordigers van de productie, distributie en middenstand** nemen nota van de omstandigheid dat bewust gekozen werd om geen taalvoorschriften op te leggen. Met het oog op de grensoverschrijdende handel dient de mogelijkheid om voor een andere taal dan het Nederlands, Frans of Duits, bijvoorbeeld het Engels te kiezen, open gehouden te worden.

c. Art. VI. 66 Uitzondering op het toepassingsgebied (art. 3.4 Richtlijn)

Ter voorkoming van al te zware administratieve lasten voor handelaren staat de richtlijn de lidstaten toe te besluiten dat de regelgeving niet van toepassing is op verrichtingen met betrekking tot goederen en diensten van minder dan 50 EUR. De lidstaten kunnen in hun nationale wetgeving een lagere waarde vaststellen. Artikel VI.66 van het wetsontwerp voorziet echter alleen in de uitsluiting van "verkoop met een uitsluitend menslievend doel" van minder dan 50 EUR.

De vertegenwoordigers van de productie, distributie en middenstand verzoeken om deze uitsluiting uit te breiden tot alle verkopen van goederen of diensten van minder dan 50 EUR. Dit is in het bijzonder noodzakelijk voor de werking van de sector van de directe verkoop. Te zware administratieve formaliteiten hebben een negatief effect op het vinden en aantrekken van geschikte mensen voor het uitoefenen van deze beroepsactiviteiten. De uitbreiding van deze uitsluiting kadert ook in de doelstelling van de federale regering om de administratieve lasten voor ondernemingen met 30% te doen dalen tijdens deze legislatuur. **Deze vertegenwoordigers** dringen dan ook ten zeerste aan om in art. VI 66 maximaal gebruik te maken van de mogelijkheid om de richtlijn niet toe te passen voor buiten verkoopruimten gesloten overeenkomsten van ten hoogste 50 euro.

Bij dit artikel wensen **de vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties** er op te wijzen dat deze uitzondering voorlopig nergens bestaat in het Belgische consumentenrecht en dat zij verheugd zijn dat deze drempel ook nu niet werd ingevoerd, en vragen met drang dat dit ook niet in de toekomst zou gebeuren. Consumenten worden bij directe verkoop blootgesteld aan zekere druk van de verkoper om producten of diensten aan te schaffen. Net daarom werd voor deze gevallen een verhoogde bescherming ingevoerd. Deze nu opnieuw wegnemen voor goederen en diensten van minder dan 50 euro houdt geen steek. Omdat de aangeboden producten en diensten iets goedkoper zijn, is de drempel voor de consument ook veel lager. Ook, maar zeker dan, is een verhoogde bescherming geboden.

d. Art. VI. 67 Herroepingsrecht (art. 9.1, 9.2 en 9.3 Richtlijn)

De Raad maakt vooreerst een opmerking van taalkundige aard. Artikel VI.67 § 1ste bevat een fout in het Frans: « contrat à distance » en moet vervangen worden door « contrat hors établissement »

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties zijn verheugd dat de wetgever gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid die haar door de richtlijn werd gelaten om voor buiten verkoopruimten gesloten overeenkomsten haar bestaande nationale wetgeving te behouden. Dit houdt in dat geen voorschot of betaling van de consument mag ontvangen worden vooraleer een termijn van zeven dagen is verstreken. Deze regeling wordt behouden onder het Wetboek van Economisch Recht. Bij buiten verkoopruimten gesloten overeenkomsten zijn consumenten onderhevig aan psychologische druk en nemen zij ondoordachte beslissingen. Wanneer zij op deze beslissing terug wensen te komen en indien zij reeds een voorschot of betaling deden zal bij hen de vrees bestaan dat zij hun geld niet meer zullen terugzien indien zij zich beroepen op hun herroepingsrecht. Zodoende is een periode waarin geen betaling of voorschot mag worden gevraagd een uiterst noodzakelijke periode die in feite een echte bedenkingstermijn uitmaakt, voor beide partijen.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties merken wel op dat de bescherming voor de overeenkomsten gesloten op salons, beurzen en tentoonstellingen wordt omgekeerd. Onder de WMPC geldt een verhoogde bescherming voor deze overeenkomsten, op voorwaarde dat ter plaatse geen betaling gebeurt van het totale bedrag en dat de prijs hoger is dan 200 euro. In dat geval mag geen voorschot of betaling worden gevraagd vooraleer de bedenkingstermijn is verstreken (art 61, 3° lid WMPC). Onder de regeling van het WER geldt dat geen voorschot of betaling mag worden gevraagd gedurende zeven dagen bij buiten verkoopruimten gesloten overeenkomsten, **behalve** op salons,

beurzen en tentoonstellingen wanneer ter plaatse geen betaling gebeurt van de totale som en de prijs hoger is dan 200 euro. In dat geval mag dus wél betaling of een voorschot worden gevraagd. **De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties** vragen met drang dat deze fout wordt rechtgezet en dat art. VI. 67 in fine zou gelden voor alle buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten.

De vertegenwoordigers van de distributie, productie en middenstand benadrukken dat de regel uit artikel VI.67.§2, laatste alinea een uitzondering vormt op de algemene regel dat een handelaar onmiddellijk betaling kan vragen voor de bestelde producten of diensten. **Zij** zijn van mening dat het wetsontwerp in **artikel VI.67 §2 laatste lid** te ver gaat door een algemeen verbod in te stellen om betaling van de consument te vragen binnen een bedenktijd van zeven dagen. De richtlijn verbiedt immers niet dat partijen hun contractuele verplichtingen nakomen gedurende de herroepingstermijn. Het moet bijgevolg mogelijk zijn om de betaling, of minstens een deel ervan, te innen van de consument gedurende de herroepingstermijn. Het wetsontwerp gaat dus te ver en zou de betaling van een voorschot in ieder geval niet mogen verbieden.

De vertegenwoordigers van de distributie, productie en middenstand beschouwen het verbod uit artikel VI.67 §2 laatste lid als:

- Discriminerend: het werd immers reeds opgeheven voor de verkoop op afstand (in 2010) en voor overeenkomsten gesloten op salons, beurzen en tentoonstellingen voor zover de prijs niet hoger is dan 200 euro. Bij de directe verkoop kan de consument, in tegenstelling tot bij verkoop op afstand, de producten soms zelfs beter dan in een winkel aan te raken / te testen;
- Ongerechtvaardigd: de consument geniet hoe dan ook een hoge bescherming op basis van het wetsontwerp, onder andere via de herroepingstermijn van 14 dagen vanaf de levering;
- Disproportioneel: gelet de tevredenheid van de consumenten en het geringe aantal klachten.

Deze vertegenwoordigers benadrukken dat in Europa alleen Frankrijk en België nog een dergelijk verbod kennen. De omzetting van de richtlijn is een gelegenheid om onze wetgeving te harmoniseren met die van de overige 25 lidstaten. Het behoud van dit verbod druist in tegen de doelstelling van de richtlijn om de consumentenrechten te harmoniseren in de EU.

Voorts benadrukken **de vertegenwoordigers van de productie, distributie en middenstand** dat de verbodsbepaling tot zware en nutteloze administratieve lasten voor zowel consument als onderneming zal leiden. Ter illustratie: in de praktijk zal deze nieuwe regeling leiden tot de volgende omslachtige procedure:

- 1ste bezoek: de consument vult zijn bestelbon in;
- 2de bezoek: de onderneming moet 7 werkdagen wachten om betaling of voorschot te vragen;
- de herroepingstermijn van 14 dagen begint te lopen vanaf de levering van de goederen;
- 7 + 14 dagen na de ondertekening van de bestelbon kan de onderneming de verkoop als definitief beschouwen.

Tenslotte is het zo dat indien het verbod behouden blijft, de huidige interpretatie van de bepalingen in kwestie, met name dat de leverancier niet het krediet- of bankkaartnummer van de consument mag

eisen, zelfs al verbindt hij zich ertoe er geen gebruik van te maken vóór het verstrijken van de bewuste termijn om de betaling te innen, niet langer verdedigbaar zal zijn. Deze interpretatie strookt immers niet met artikel 9.3 van de richtlijn dat enkel de handhaving toestaat van bestaande nationale wetgeving waarbij het de handelaar wordt verboden om een betaling te innen. In dit verband verwijzen zij eveneens naar het arrest Gysbrechts van het Hof van Justitie van de EU (2008 - C-205/07)⁹ ¹⁰.

De vertegenwoordigers van de productie, distributie en middenstand dringen om al deze redenen ten zeerste aan op de opheffing van het laatste lid van §2 van artikel VI.67.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties wijzen er nogmaals op dat de omzetting van deze richtlijn niet kan en mag inhouden dat afbreuk wordt gedaan aan verworven rechten. Zodoende vragen **zij** dan ook met nadruk dat deze bepaling behouden blijft. Indien, vervolgens, de vergelijking met andere landen wordt doorgetrokken dan dient dit ook gedaan te worden voor bijvoorbeeld de sperperiode. Ook hier zou men kunnen stellen dat een harmonisatie met de overige lidstaten zich opdringt. Dergelijke vergelijkingen dienen met name deze die er voordeel uit haalt en komen niet aan bod indien deze in het tegendeel zou spreken. Een bedenkingstermijn is pas echt efficiënt indien van de consument nog geen betaling werd ontvangen en deze zonder verlies van voorschot zijn overeenkomst kan herroepen.

e. Art. VI. 68 Weglaten van informatie over het herroepingsrecht (art. 10 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft.

f. Art. VI. 69 Uitoefening van het herroepingsrecht (art. 11 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft.

g. Art. VI. 70 Verplichtingen van de onderneming bij herroeping (art. 13 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft.

h. Art. VI. 71 Verplichtingen van de consument bij herroeping (art. 14 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft.

---

⁹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:62007J0205:FR:NOT>

¹⁰ Het Hof van Justitie bij de EU oordeelde dat artikel 35 VWEU (ex-artikel 29 EG) zich ertegen verzet dat, bij toepassing van een nationale regelgeving die de leverancier verbiedt een voorschot of een betaling van de consument te eisen vóór een termijn verstreken is, verboden wordt om vóór het verstrijken van genoemde termijn het kredietkaartnummer van de consument te vragen.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties merken op dat art. VI. 71 §4, 1° betrekking heeft op 'de uitvoering van diensten' en dat daar nog aan toegevoegd moet worden 'of de levering van water, gas of elektriciteit, wanneer deze niet in beperkte volumes of in een bepaalde hoeveelheid gereed voor verkoop zijn gemaakt, of van stadsverwarming' conform art. 14, 4, a) van de richtlijn.

- i. Art. VI. 72 Gevolgen van herroeping (artn. 12 en 15 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft.

- j. Art. VI. 73 Uitzonderingen op het herroepingsrecht (art. 16 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft.

- k. Art. VI. 38 Niet gevraagde leveringen en oneerlijke handelspraktijken (art. 27 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat dat bij de omzetting enkel sprake is van 'niet-gevraagde levering' en dat in de richtlijn ook de ongevraagde verstrekking wordt vermeld. Indien de tekst op deze manier wordt aangepast kan **de Raad** bevestigen dat het om een getrouwe omzetting gaat.

- l. Art. VI. 104, 6° Agressieve Handelspraktijken (art. 27 Richtlijn)

De Raad stelt vast dat het een getrouwe omzetting van de richtlijn betreft.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties vragen evenwel om ook toe te voegen aan het WER dat het uitblijven van een reactie van de consument op de ongevraagde levering of verstrekking niet betekent dat hij met deze instemt.

LEDEN EN WAARNEMERS AANWEZIG
OP DE PLENAIRE VERGADERING
VAN DE
RAAD VOOR HET VERBRUIK VAN 27 SEPTEMBER 2012
VOORGEZETEN DOOR DE HEER ROBERT GEURTS

1. Vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties

De heer DE BIE	(Test-Aankoop)
Mevrouw DE ROECK-ISEBAERT	(Gezinsbond)
De heer DUCART	(Test-Aankoop)
Mevrouw JONCKHEERE	(ACLVB)
De heer QUINTARD	(ABVV)

2. Vertegenwoordigers van de productieorganisaties

De heer VAN BULCK	(Febelfin)
Mevrouw VERANNEMAN	(Essenscia)
De heer VERHAMME S.	(VBO)

3. Vertegenwoordiger van de distributieorganisaties

De heer de LAMINNE de BEX	(Comeos)
---------------------------	----------

4. Vertegenwoordiger van de middenstand

De heer VERHAMME M. (bij volmacht)	(Unizo)
------------------------------------	---------

5. Waarnemers

De heer BOIKETE (OIVO)
De heer DE KONING (OIVO)
Mevrouw DAMMEKENS (VBO)
De heer STORME (ABVV)